

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács következtetései az európai esetjogi azonosító (European Case Law Identifier — ECLI) és a
minimális számú egységes esetjogi metaadat (metadata) bevezetésére való felkérésről

(2011/C 127/01)

I. BEVEZETÉS

1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. cikkének (1) bekezdése egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megteremtéséről rendelkezik, amelyben tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a tagállamok eltérő jogrendszereit és jogi hagyományait.
2. Az Európai Unió Tanácsának az európai e-igazságszolgáltatással kapcsolatos, a 2009–2013-as időszakra szóló többéves cselekvési terve⁽¹⁾ kiemeli a tagállami esetjoghoz való hozzáférés fontosságát, valamint a szabványosítás és egy decentralizált technikai rendszer szükségességét.
3. A nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről szóló, 2008. július 9-i európai parlamenti állásfoglalás⁽²⁾ hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a nemzeti bírák betölthessék kellő szerepüket az európai jogrendben, a tagállami esetjoghoz határokon átnyúló hozzáférést kell biztosítani.

II. A SZÜKSÉGLETEK MEGHATÁROZÁSA

4. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség, amelyben megvalósulhat az igazságügyi együttműködés, nem csupán az európai uniós jog ismeretét követeli meg, hanem más tagállamok jogrendszerének kölcsönös ismeretét is.
5. Az e-igazságügyi portál feladata, hogy információt terjesszen az EU és a tagállamok jogrendszeréről, és hasznos eszközként szolgáljon az uniós polgárok, a jogi szakemberek és a tagállami hatóságok számára.
6. Az európai uniós jog tartalmának és gyakorlati alkalmazásának ismerete nem szerezhető meg egyedül az uniós

jogforrásokból, ahhoz figyelembe kell venni a tagállami bíróságok esetjogát is, mind az előzetes döntéshozatal iránti kérelemre vonatkozó határozatokat, mind az előzetes döntéshozatalt követően hozott határozatokat és azokat a határozatokat is, amelyek magának az uniós jognak az alkalmazásából következnek.

7. Az elmúlt években az Európai Unió pénzügyi támogatásával vagy közvetlen részvételével több olyan kezdeményezés indult, amelyek közelebb visznek a fenti célokhoz, többek között az Európai Unió Legfelsőbb Bírósági Elnökeinek Hálózata⁽³⁾ által működtetett meta-keresőmotor, az Európai Unió Államtanácsainak és Legfelső Közigazgatási Bíróságainak Szövetsége⁽⁴⁾ által használt Dec.Nat és Jurifast adatbázis, az Európai Bizottság JURE (joghatóság, elismerés, végrehajtás) adatbázisa⁽⁵⁾, az EUR-Lex, valamint az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének esetjogi adatbázisa⁽⁶⁾.
8. E kezdeményezések alkalmazása és támogatása rámutatott arra, hogy szükség van ilyen adatbázisokra, de a tapasztalatok szerint az ezekben való keresés gyakran igen bonyolult és nem felhasználóbarát.
9. Az e-jogi munkacsoporton belüli munkacsoport által végzett tanulmány⁽⁷⁾ rávilágított, hogy a soknyelvűség problémájától eltekintve a gondokat leginkább az okozza, hogy az esetjog tekintetében a tagállamok nem használnak egységes azonosítókat. Tagállami szinten különböző azonosító rendszerek léteznek; ezek között vannak olyanok, amelyeket a bíróságok alakítanak ki, és vannak olyanok, amelyek szolgáltatóspecifikusak. Azok az adatbázisok, amelyek különböző tagállamok esetjogában való keresésre szolgálnak – a fent említett adatbázisok csak példák erre –, esetenként saját azonosító rendszert alakítanak ki, néha pedig egy vagy több tagállami számozási rendszert

⁽¹⁾ HL C 75., 2009.3.31., 1. o.⁽²⁾ 2007/2027(INI).⁽³⁾ <http://www.network-presidents.eu/>⁽⁴⁾ <http://www.juradmin.eu/>⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/civiljustice/jure/search_en.cfm⁽⁶⁾ <http://infoportal.fra.europa.eu/>⁽⁷⁾ 12907/1/09.

követnek. Az esetjogban való, határokon átnyúló keresés és az arra való hivatkozás ezért rendkívül bonyolult: előfordulhat, hogy az egyik rendszer által kiosztott azonosító nem egyeztethető össze más rendszerekkel.

10. A fenti tanulmány arra is rávilágított, hogy hasonló gondok állnak fenn az esetjog ismertetésére szolgáló metaadatok (metadata) tekintetében is. Az, hogy a tagállami és európai adatbázisok szinte mindegyike eltérő elnevezési és kialakítási szabályokat alkalmaz a metaadatok tekintetében, veszélyezteti annak lehetőségét, hogy a bírák, a jogi szakemberek és a polgárok hatékonyan, felhasználóbarát módon tudjanak határokon átnyúló esetjogi keresést végezni.

III. A MEGOLDÁSOK MEGHATÁROZÁSA

11. Összhangban az arányosság elvével, az európai e-igazságszolgáltatási cselekvési tervvel jóváhagyott decentralizáció elvével, valamint az Európai Interoperabilitási Keretrendszer elveivel, nem célszerű centralizált európai adatbázist létrehozni a tagállami esetjog tekintetében. Ezen túlmenően, az egyes jogi területeken fellépő specifikus felhasználói igények is a különböző funkciókkal bíró, különböző – akár közigazgatási, akár kereskedelmi jellegű – adatbázisok létrehozását indokolják.
12. Mind az európai esetjogi adatbázisok továbbfejlesztésének megkönnyítése, mind annak érdekében, hogy ezen adatbázisok használata során a jogi szakemberek és a polgárok szolgálatára legyen, elengedhetetlen az esetjog azonosítására, az arra való hivatkozásra és az esetjogi metaadatokra irányuló közös rendszer kialakítása. Egy ilyen közös norma megfelelné az előző pontban említett elveknek.
13. A bírósági határozatok azonosítóval való ellátása céljára egy olyan szabványos azonosítót lenne célszerű használni, amely mind az emberek, mind a számítógépek számára felismerhető, olvasható és érthető, továbbá megfelel a műszaki szabványoknak. Ezzel egyidejűleg kívánatos lenne, hogy a bírósági ügyek tagállami azonosító rendszerei az európai szabvánnyal párhuzamosan fennmaradhassanak, ugyanakkor az is, hogy az ezt választó országok egyedüli tagállami szabványként az európai szabványt alkalmazzassák.
14. Mivel a bíróságok szervezeti felépítése és a bíróságok által használt informatikai alkalmazások nemcsak a tagállamok között, hanem a tagállamokon belül is változnak, az azonosító rendszer és a metaadatrendszer bevezetésére bíróságonként kerülhet sor.
15. Az arányosság és a decentralizáció fent említett elvével összhangban tagállami szinten kell meghozni azt a döntést, hogy a bíróságok részt vegyenek-e az esetjogi azonosító és metaadatrendszerben.
16. Tekintve, hogy az esetjogi azonosító és metaadatrendszer bevezetése és használata szempontjából kiemelkedően fontos, hogy a tagállamok bírósági és kormányai elfo-

gadják azt, konzultációkra került sor ezen ajánlással kapcsolatban az Európai Unió Legfelsőbb Bírósági Elnökeinek Hálózatával, az Európai Unió Államtanácsainak és Legfelső Közigazgatási Bíróságainak Szövetségével, a Bírói Tanácsok Európai Hálózatával, a „LEX” kezdeményezés, a CEN/Metalex munkaértekezlet és a Semic.EU képviselőivel, az Európai Bizottsággal, az Európai Unió Bíróságával és az Európai Unió Kiadóhivatalával.

17. Az azonosító és metaadatrendszert széles körben ismertté kell tenni a polgárok és a jogi szakemberek körében. Annak érdekében, hogy nagyobb eséllyel lehessen rátalálni a mellékletben ismertetett azonosítóval és metaadatokkal ellátott esetjogra, ezeket a bírósági határozatokat egy közös interfészen (interface) keresztül – azonosító és minimális számú metaadat alapján – kereshetővé kell tenni. E közös kereső interfész architektúráját decentralizált módon kell kialakítani, és azt integrálni kell az európai e-igazságügyi portálba. Bár egy közös kereső interfész növeli az azonosító és metaadatrendszer használhatóságát, annak megléte nem lehet az azonosító és metaadatrendszer tagállami szintű bevezetésének előfeltétele.
18. A közös kereső interfésznek nemcsak arra kell képesnek lennie, hogy a közigazgatási honlapokhoz csatlakozzon, hanem az esetjog közreadására szolgáló (pl. az ügyek összegzését vagy fordítását tartalmazó) más weboldalakhoz is.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

19. A tagállamok felkérést kapnak a European Case Law Identifier (európai esetjogi azonosító) (a továbbiakban: ECLI) és minimális számú egységes esetjogi metaadat – tagállami szinten, önkéntes alapon történő – bevezetésére.
20. A következő ajánlásokat kell szem előtt tartaniuk azon tagállamoknak, amelyek az ECLI és a minimális számú egységes esetjogi metaadat bevezetése mellett döntenek:
 - a) a melléklet § 1. részében leírt ECLI alkalmazandó a tagállamok valamennyi bírósága által hozott valamennyi határozat tekintetében;
 - b) A tagállamoknak a közigazgatási honlapokon közzétett valamennyi bírósági határozatot el kell látniuk a melléklet § 2. részében meghatározott minimális számú metaadattal;
 - c) a tagállamoknak a melléklet § 3. részének 1) pontjában leírt tagállami ECLI-koordinátort kell kinevezniük;
 - d) az Európai Unió Bíróságának részt kell vennie az európai esetjogi azonosító rendszerben (European Case Law Identifier);
 - e) az Európai Bizottságnak létre kell hoznia – az európai e-igazságügyi portál részeként – a melléklet § 4. részében leírt ECLI honlapot;

- f) az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak – szoros együttműködésben – létre kell hozniuk a melléklet § 5. részében vázolt összekapcsolt keresőfelületet az azonosítók és a metaadatok tekintetében;
- g) a tagállamoknak és bíróságaiknak terjeszteniük kell az ECLI-re, az ECLI honlapjára és a kereső interfészre vonatkozó információkat tagállami honlapjaikon és kiadványaikban, még abban az esetben is, ha az adott tagállam nem vezette be az ECLI-t;
- h) a tagállamokon kívül a tagjelölt országokat és a Luganói Egyezmény részes államait ⁽¹⁾ is bátorítjuk az ECLI-rendszer használatára; valamint
- i) a tagállamoknak évente jelentést kell tenniük a Tanács számára az ECLI és az esetjogi metaadatok bevezetése terén elért előrehaladásról.

⁽¹⁾ Izland, Norvégia és Svájc.

MELLÉKLET

1. Az európai esetjogi azonosító (European Case Law Identifier) formátuma

1. Az európai esetjogi azonosítónak (ECLI) az alábbi öt elemből kell felépülnie, és azoknak a felsorolás szerinti sorrendben kell követniük egymást:

- a) az „ECLI” rövidítés;
- b) azon ország országkódja, amelynek illetékességében a bírósági határozatot meghozták.
 - i. A tagállamok és a tagjelölt országok esetében az intézményközi kiadványszerkesztési útmutatóban ⁽¹⁾ felsorolt országkódok használatosak;
 - ii. más országok esetében az ISO 3166 alpha-2 kódok használatosak;
 - iii. az Európai Unió esetében az „EU” kód használatos;
 - iv. a nemzetközi szervezetek esetében az Európai Bizottság határoz a használandó kódokról, figyelembe véve az európai intézmények által jelenleg is használt, „X”-szel kezdődő kódokat;
- c) a bíróságra vonatkozó rövidítés (a továbbiakban: a bírósági kód); A bírósági kódot az alábbiak alapján kell összeállítani:
 - i. legalább egy, de legfeljebb hét karakterből kell állnia;
 - ii. mindig betűvel kell kezdődnie, de tartalmazhat számjegyet is;
 - iii. úgy kell kialakítani, hogy az adott ország bírósági rendszerét jól ismerő emberek számára logikus legyen;
 - iv. legalább a bíróság nevének rövidítését tartalmaznia kell, de tartalmazhatja az adott bíróságon belüli kollégium vagy szakág megjelölését is, különösen ha a kollégium vagy a szakág megnevezése az országban szokásos hivatkozási gyakorlat része;
 - v. nem tartalmazhat információt a dokumentum típusára vonatkozóan;
 - vi. az § 5. rész 1) pontjának megfelelően kell kialakítani;
 - vii. az „XX” bírósági kódot az olyan bíróságok által hozott határozatok számára kell fenntartani, amelyek nem szerepelnek az adott tagállam tagállami ECLI-koordinátora által összeállított listán (§ 3.1. (2-a)), ideértve más országok vagy nemzetközi bíróságok azon határozatait is, amelyeket a határozatot hozó bíróság tagállama (még) nem látott el ECLI-vel;
- d) a határozat éve, amelyet négy számjeggyel kell megadni;
- e) sorszám, amelynek egyedinek kell lennie, vagyis egy adott bíróság adott évben hozott egyetlen határozatahoz rendelhető hozzá. A sorszám legfeljebb 25 karakterből állhat. A sorszám tartalmazhat pontot („.”), de más írásjelet nem.

2. Az elemeket kettőspont („.”) választja el egymástól;

3. Az ECLI nem tartalmazhat betűközt vagy írásjelet, sem az összetevő elemeken belül, sem azok között, kivéve az (1-e) és a (2) pontban említett eseteket.

4. Az elemekben használt jelek kizárólag latin alfanumerikus karakterek lehetnek.

5. Az (1a), (1b), (1c) és (1e) pontban leírt elemekben használt betűket nagybetűkkel kell írni; de legalábbis nem lehet jelentésbeli különbség a nagybetűs írásmód következtében.

6. Használhatóságának, illetve értelmezhetőségének védelme érdekében az ECLI nem tartalmazhat semmilyen további elemet.

7. Az ECLI névteret (namespace) a következő weboldalon kell regisztrálni: <https://e-justice.europa.eu/ecli>

2. Metaadatok

1. Az esetjog érthetőségének és megtalálhatóságának javítása érdekében minden egyes, bírósági határozatot tartalmazó dokumentumot el kell látni az ebben a részben ismertetett metaadatokkal. Ezeket a metaadatokat a „Dublin Core Metadata Initiative” szervezet (a továbbiakban: DCMI) által meghatározott szabványok, továbbá az ebben a részben megadottak alapján kell leírni.

⁽¹⁾ <http://publications.europa.eu/code/en/en-370100.htm>

2. Minden olyan dokumentumot, amely valamely ítéletnek egy példánya és amelynek az § 5 részben ismertetett inter-fészen keresztül kereshetőnek kell lennie, a következő metaadatokkal kell ellátni:

a) `dcterms: identifier`

Az az URL, ahol ez a példánydokumentum vagy az arra vonatkozó információ megtalálható. Ennek formátuma lehet egy web-based resolver (webalapú címfeloldó) az ECLI-vel együtt, vagy bármely más URL.

b) `dcterms: isVersionOf`

Ezen elem formátuma egy ECLI, az § 1 részben leírtaknak megfelelően.

c) `dcterms: creator`

A bíróság teljes neve. Tartalmazhatja a kollégium vagy a szakág nevét is.

d) `dcterms: coverage`

i. A bíróság székhelye szerinti ország.

ii. Tartalmazhatja egy (szövetségi) állam egy részének nevét is a területi joghatóság pontos megadása érdekében.

e) `dcterms: date`

A határozat dátuma, az ISO 8601 szabványnak megfelelő formátumban.

f) `dcterms: language`

i. A nyelvnek az intézményközi kiadványszerkesztési útmutató szerinti rövidítéssel kell szerepelnie. A kiadványszerkesztési útmutatóban nem szereplő nyelvek esetében az ISO 639 szabványt kell használni.

ii. A nyelv nem (feltétlenül) az eredeti határozat nyelve, hanem a példánydokumentum (fő) nyelve.

g) `dcterms: publisher`

Az ítélet ezen példányának közzétételéért felelős (kereskedelmi vagy közigazgatási) szervezet.

h) `dcterms: accessRights`

Ez a mező a következő két érték egyikét tartalmazza: „public” vagy „private”. Amennyiben a mezőben a „public” érték szerepel, a dokumentumnak a megadott URL-címen bárki számára hozzáférhetőnek kell lennie, máskülönben a „private” értéket kell megadni, függetlenül attól, hogy a hozzáférés nem nyilvános volta kereskedelmi vagy egyéb okokhoz kötődik.

i) `dcterms: type`

Ez a mező a hozott határozat típusára vonatkozó információt tartalmazhat, egy adott rendszer alapján. A mező alapértelmezett beállítása a „bíróági határozat”, így különböztetve meg e dokumentumtípust más típusú dokumentumoktól.

3. Minden olyan dokumentum, amely valamely ítéletnek egy példánya, ellátható a következő metaadatokkal is:

a) `dcterms: title`

A címező nem lehet valamely másik mező megismétlése. Lehetőség szerint a felek valós vagy álnevét kell megadni, a tagállami gyakorlatnak és az adatvédelmi szabályoknak megfelelően.

b) `dcterms: subject`

A tárgymező a jogi terület megadására szolgál. Ez a mező egy olyan értékeket tartalmazó rendszer egy vagy több elemét tünteti fel, mint a polgári jog, kereskedelmi jog, családjog, csődjog, nemzetközi magánjog, büntetőjog, EU-jog, közigazgatási jog, adójog, nemzetközi közjog és alkotmányos jog, továbbá konkrétan is meghatározhatja az adott jogi területet.

c) `dcterms: abstract`

Ez a mező az ügy absztraktját vagy összefoglalóját tartalmazza, az ügy ismertetése, osztályozása vagy értelmezése nélkül.

d) `dcterms: description`

Ez a mező leíró jellegű elemeket tartalmaz, kulcsszavak vagy jegyzetek formájában.

e) `dcterms: contributor`

A bírák, a főtanácsnokok vagy a részt vevő személyzet egyéb tagjainak neve.

f) dcterms: issued

A határozat e példánydokumentuma közzétételének időpontja. A dátum az ISO 8601 szabványnak megfelelő formátumban írandó.

g) dcterms: references.

i. Hivatkozás egyéb (jogi) dokumentumokra.

1. Amennyiben a hivatkozások más tagállami ítéletekre vonatkoznak, az ECLI-t kell használni, amennyiben a hivatkozott dokumentum rendelkezik ilyennel (ha nem, a hivatkozás más módja is megfelelő).
2. Amennyiben a hivatkozások uniós jogi eszközökre vonatkoznak, a CELEX-számot kell használni.
3. Amennyiben a hivatkozások tagállami jogi eszközökre, ECLI-vel nem rendelkező ítéletekre vagy tudományos írásokra vonatkoznak, elérhető URL-eket vagy egyéb azonosító rendszereket kell használni.

h) dcterms: isReplacedBy

Az ECLI-nek – kiadását követően – változatlanul kell maradnia. Az átszámozás mégis elkerülhetetlen, adminisztratív hibák okán vagy ha egy korábban „XX” bírósági kóddal szereplő határozathoz ECLI-t rendelnek (az § 1 c) vii) alapján). Ha ilyen átszámozásra kerül sor, az új ECLI-t kell feltüntetni ebben a mezőben. Ez a mező nem tartalmazhat semmilyen más információt.

4. Az ebben a részben leírt minden olyan metaadatot, amelynek nincs rögzített formátuma vagy amely nem valamely rendszeren alapul, nyelvi attribútummal kell ellátni.

3. A tagállami végrehajtásról**3.1. A tagállami ECLI-koordinátor**

1. Az ECLI-t használó valamennyi tagállamnak ki kell jelölnie egy kormányzati vagy igazságügyi szervet a tagállami ECLI-koordinátor szerepére. Egy országnak egyszerre csak egy ECLI-koordinátora lehet.
2. A tagállami ECLI-koordinátor a következőkért felel:

- a) azon bíróságok jegyzéke, amelyek rendelkezhetnek a § 1 (1-c) és § 2 (2 c) részben említett kóddal;
- b) a § 2 (2-i) részben említett dokumentumtípusok rendszere;

3. A tagállami ECLI-koordinátornak a § 4 rész szerinti ECLI honlapon tájékoztatnia kell a sorszám meghatározásának módjáról.

A már meglévő tagállami esetjogi azonosító rendszereket – a lehető legnagyobb mértékben – integrálni kell az ECLI-be. Az § 1 részben leírt formai szabályokat azonban be kell tartani.

3.2. Végrehajtás

1. Az ECLI tagállami végrehajtása tagállami felelősség, az esetleges európai pénzügyi támogatás sérelme nélkül.
2. Az egy országon belüli bíróságok különböző időpontokban is csatlakozhatnak az ECLI-rendszerhez.
3. Az ECLI az ítélet fizikai formátumaiban is használandó az egyszerű hivatkozás elősegítése érdekében.
4. Az ECLI-t minden meghozott ítélet esetében használni kell, nem csak az igazságügyi weboldalakon közzétett ítéletek esetében.
5. ECLI korábbi ítéletekhez is rendelhető.
6. Tagállami szinten külön szolgáltatnak célszerű foglalkoznia az ECLI kiosztásával, az Európai Interoperabilitási Keret-rendszer iránymutatásaival összhangban.

4. Az ECLI honlap

1. Létre kell hozni egy ECLI honlapot, az európai e-igazságügyi portál részeként.
2. A honlapnak a következőket kell tartalmaznia:

- a) információ az ECLI formátumára és használatára vonatkozóan. A formátumot illetően az alábbi információkat kell megadnia:
- i. az § 1 részben leírt formai szabályok;
 - ii. a részt vevő országok rövidítéseinek jegyzéke (vagy hivatkozás arra);
 - iii. a részt vevő bíróságok rövidítéseinek országokénti jegyzéke. A bíróságok nevét valamennyi nyelvre le kell fordítani, az e-igazságügyi portálon belül használatos, a szervezetek nevét tartalmazó többnyelvű teaurusz alapján, a bíróságok ismertetésére mutató, az e-igazságügyi portálon belüli hiperlinkekkel együtt (amennyiben vannak ilyenek);
 - iv. a sorszámok formai szabályainak országokénti ismertetése (amennyiben azok elérhetők);
 - v. technikai információk.
- b) információk a § 2 részben leírt metaadatok rendelkezésre állására vonatkozóan;
- c) információk a tagállami ECLI-koordinátorokra vonatkozóan: szerepük és feladatuk, és országokénti elérhetőségük.
- d) a honlapon keresztül elérhetőnek kell lennie az § 5 részben leírt közös kereső interfész, mihelyt az rendelkezésre áll.

5. Az ECLI kereső interfész

1. Közös kereső interfészt kell létrehozni a tagállami esetjogban az ECLI és a § 2 részben meghatározott metaadatok (néhányike) alapján történő keresés céljára. Az ECLI és a közös metaadatok bevezetése nem függvénye a kereső interfész rendelkezésre állásának.
2. Az európai e-igazságszolgáltatási cselekvési tervnek megfelelően az interfésznek decentralizáltnak kell lennie: nem kell európai szintű adatbázist kiépíteni; elegendő, ha összekapcsolt tagállami adatbázisokban vagy weboldalakon van lehetőség keresésre.
3. A kereső interfész technikai működtetéséért az Európai Bizottság felel.
4. A végfelhasználók számára az ECLI kereső interfészt az ECLI honlapon keresztül kell elérhetővé tenni, még ha annak technikailag nem is kell a honlap szerves részét képeznie.
5. Az Európai Bizottságnak részletesen leírt interfészt kell elérhetővé tennie a kereső interfészhez való kapcsolódást szolgáló webes alkalmazások számára. Elérhetővé kell tennie továbbá egy olyan mechanizmust a tagállami ECLI-koordinátorok számára, amelynek segítségével frissíthetik a bíróságok jegyzékét, és közzétehetik a sorszámozási rendszer formai szabályaira vonatkozó információkat.
6. Visszaélés esetén a Bizottság fenntartja magának a jogot, hogy egy adott szervezettől megtagadja a kereső interfészhez való csatlakozás jogát.
7. A <https://e-justice.europa.eu/ecli/> címen elérhetővé kell tenni egy címfeloldót, ami azt jelenti, hogy ha ez után a cím után begépelnek egy ECLI-t, akkor megjelennek az adott ECLI-re vonatkozóan a kereső interfészen keresztül rendelkezésre álló adatok.

6. Az ECLI az EU-n belül

1. Az EU ECLI-koordinátora a Bíróság.
 2. Ahol a mellékletben „ország” vagy „tagállam” szerepel, az adott esetben értelemszerűen „EU”-t jelent.
-